

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215202335
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8215202335.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: E.. E. V., P. XX, J., správca úpadcu Y. s.r.o., J. XXX, XXX XX F., A. : XX XXX XXX, proti žalovanej: U. H., bytom D. XXXX/XX, L., zast. Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Tomčovčík, s.r.o., Nerudova 14, 040 01 Košice, IČO: 50 001 949, o neúčinnosť právneho úkonu s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 1C/217/2015-114 zo dňa 10.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu. Priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá bola schválená vo forme súdneho zmierného uznesením Okresného súdu Bardejov z 27.03.2014, medzi žalovanou U. H. a jej manželom K. H.. Prvý rozsudok v tejto právnej veci zo dňa 14.03.2016, ktorým súd žalobu zamietol, odvolací súd uznesením sp.zn. 23Co/132/2016 z 27.11.2017 zrušil. Vychádzal z toho, že možno uvažovať o vyslovení neúčinnosti právneho úkonu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá bola schválená súdnym zmiernom. Súd prvej inštancie po zrušení veci dospel k záveru, že absentuje splnenie základných podmienok vyhlásenia odporovateľnosti právneho úkonu, a preto žalobu zamietol. Poukázal na to, že pohľadávka veriteľa vznikla až 23.02.2018, v čase vykonania právneho úkonu pohľadávka neexistovala. V konaní nebol preukázaný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie o tom, že žalovaná nemohla mať pri náležitej starostlivosti vedomosť o tvrdenom úmysle jej manžela ukrátiť veriteľov. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že pohľadávka žalobcu vznikla až 23.02.2018. Pri formálnom pohľade na dohodu a jeho matematickom počítaní by sa mohlo zdať, že nedošlo k zlúčeniu majetku dlžníka, avšak opak je pravdou. Manžel žalovanej sa zbavil všetkých aktivít, ktoré by mohli slúžiť na uspokojenie dlhu. Nič na tom nemení ani to, že žalovaná prevzala aj pasíva, pretože pasíva nie sú majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojenie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

3. Počas odvolacieho konania odvolací súd umožnil stranám sporu vyjadriť sa k možnému právnomu posúdeniu veci s prihliadnutím na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.10.2019, sp. zn. 2Cdo/219/2019, z ktorého vyplýva, že „dohode o vyporiadaní BSM medzi manželmi alebo medzi bývalými manželmi je možné úspešne odporovať za splnenia podmienok uvedených v § 42a OZ, avšak nie je možné odporovať uzneseniu, ktorým bol schválený súdny zmier a ktoré obsahuje dohodu o vyporiadaní BSM, nakoľko sa nejedná o právny úkon účastníkov dohody, ale o súdne rozhodnutie.“ Podľa bodu 17 odôvodnenia rozhodnutia dovolateľ podľa § 42a OZ odporoval súdny zmier uzatvorený medzi žalovanou a XY schválený uznesením okresného súdu, na základe ktorého došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov argumentujúc, že uvedený súdny zmier schválený v zmysle § 99 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku má síce účinky právoplatného rozsudku, avšak nejde o súdne rozhodnutie ako nesprávne uvádza odvolací súd, ale o odporovateľný právny úkon. Dovolač súd dovolanie pripustil, pretože táto právna otázka v rozhodovacej praxi súdu ešte nebola vyriešená a následne dovolanie zamietol. Uviedol v bode 18 odôvodnenia, že „V predmetnom prípade bola účastníkmi konania uzavretá dohoda vo veci ako súdny zmier, ktorá bola súdom schválená a teda povýšená na súdne rozhodnutie. Pričom tieto účinky zmieru ako hmotnoprávnej dohody, ktorá nahrádza rozsudok ako meritórne rozsúdenie sporu zostali zachované aj podľa Civilného sporového poriadku a to aj napriek absencii výslovnej normy o účinkoch zmieru, keď je doktrínálne nesporné, aké účinky zmier pre sporové strany vyvoláva. Vzhľadom na túto skutočnosť je jednoznačné, že dohoda, ktorú účastníci uzavreli, resp. súdny zmier, bola súdom schválená formou uznesenia a táto dohoda, resp. súdny zmier tým, že bol súdom schválený, nadobudol účinky právoplatného rozsudku, ktorý je právne účinný voči každému, aj voči žalobcovi a teda akoby súd rozhodol rozsudkom vo veci samej a preto je právne nemožné podľa § 42a OZ úspešne odporovať schválenému súdnemu zmieru, ani určiť jeho neúčinnosť voči žalobcovi“

4. Odvolací súd v odvolacej lehote umožnil účastníkom vyjadriť sa aj k možnému právnomu posúdeniu vyplývajúcejmu z analytickej vety Ústavného súdu SR, podľa ktorého je ústavne akceptovateľný právny záver, že dohode o vyporiadaní BSM schválený súdnym zmierom možno úspešne odporovať, nakoľko sa táto dohoda považuje za hmotnoprávny úkon a navyše ide o dvojstranný právny úkon. Táto analytická veta sa týkala nálezu ÚS SR I. ÚS 260/2019 zo dňa 28.01.2020.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Vecná správnosť výroku rozsudku nevyplýva z argumentácie súdu prvej inštancie, ale z právneho posúdenia, ktoré vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Cdo/219/2019 z 30.10.2019. Toto rozhodnutie rieši identický právny problém ako sa rieši v tomto konaní a odvolací súd je povinný z takéhoto rozhodnutia vychádzať (čl. 2 ods. 2 CSP), pretože sa jedná o rozhodnutie najvyššej súdnej autority a neexistuje žiadne rozhodnutie najvyššej súdnej autority, ktoré by zastávalo iný názor. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že bez ohľadu na ostatné náležitosti, pokiaľ dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola schválená súdnym zmierom, nie je možné takúto dohodu odporovať. Už samotná táto skutočnosť znamená, že takáto žaloba musí byť zamietnutá. Pre takéto právne posúdenie je postačujúci skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, podľa ktorého je predmetom žaloby o neúčinnosť právneho úkonu dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá bola schválená vo forme súdneho zmieru uznesením Okresného súdu Bardejov z 27.03.2014.

6. Z analytickej vety Ústavného súdu SR vo veci I. ÚS 260/2019 zo dňa 28.01.2020 síce vyplýva, že je ústavne akceptovateľný právny záver, že dohode o vyporiadaní BSM schválenej súdnym zmierom možno úspešne odporovať, avšak takéto právne závery z predmetného rozhodnutia Ústavného súdu SR nevyplývajú. Analytické vety Ústavného súdu SR sú určené pre internú potrebu Ústavného súdu SR, nie sú všeobecne záväzné a ani nejedná sa o výsledok rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít. Za výsledok rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR možno považovať rozhodnutie vo veci I. ÚS 260/2019 zo dňa 28.01.2020, avšak z tohto rozhodnutia nevyplýva prezentovaný právny záver, teda že možno odporovať dohode o vyporiadaní BSM schválenej súdnym zmierom.

7. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSPO. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná v celom rozsahu, má preto nárok na

náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu proti neúspešnému žalobcovi. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mohli privodiť rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.